

Seksuele misstanden in de r.k. kerk

In dit schrijven wil ik wat uitgebreider mijn mening geven inzake de seksuele misdaden welke binnen de r.k. kerk door priesters en religieuzen zijn begaan. Wel moeten we vooraf weten dat seksuele misdaden overal plaatsvinden. Denkt u o.a. de macht van loverboys en het prostitueren van vrouwen en mannen in de zogenaamde sexhuizen. Dit allemaal gebeurt ook niet altijd vrijwillig. Maar we mogen van de r.k. kerk, die zich opwerpt als vertolker van het Heilig Evangelie en de daarbij behorende christelijke waarden, meer verwachten, in het bijzonder van de leiding wier opstelling ons allen teleurstelt.

We beginnen als eerste hier in Nederland. De Nederlandse r.k. bisschoppen hebben besloten tot een onafhankelijk onderzoek onder leiding van dhr. W. Deetman. Dit initiatief gaat verder dan de richtlijnen die vanuit het Vaticaan zijn aangegeven. Naar mijn inzicht had het verder mogen gaan. Men had meteen duidelijk moeten aangeven dat de slachtoffers die eerder zijn geholpen door 'Hulp en Recht' ontslagen zijn van de toen opgelegde zwijgplicht. Hierdoor zou het mogelijk zijn dat de commissie die nu is ingesteld alle mogelijke informatie krijgt om een juist beeld te krijgen van de omvang en van de aangerichte schade aan de slachtoffers.

Het is ook jammer dat meerder Nederlandse bisschoppen, die er mee bekend waren dat er seksuele intimidatie speelde, niet direct de gelovigen hiervan op de hoogte hebben gesteld. Ik denk hierbij vooral aan Mgr. Ad. van Luyn, op dit moment voorzitter van het bisschoppencollege. Eerst een verklaring van 'Ik heb niets geweten' maar later toch moeten toegeven dat hij als secretaris en later als provinciaal overste van meerdere gevallen heeft geweten. Maar ik denk ook aan de uitspraken van kardinaal Simonis bij 'Paul en Witteman': 'Wir haben es nicht gewusst'. Dat is niet waar. In 1995 is in Nederland 'Hulp en Recht' ingesteld, Kardinaal Simonis was toen aartsbisschop van Utrecht en tevens voorzitter van de Nederlandse bisschoppenconferentie. De instelling hiervan is niet zomaar geschied, er moeten toen al meerdere zaken gespeeld hebben. Het was eerlijker geweest als hij gezegd had: Er speelden toentertijd enige gevallen, maar ik heb niet geweten dat dit zo'n grote omvang had. Er is ook sprake geweest van seksuele misstanden op het seminarie van het bisdom Roermond, dus dat moet bij de bisschop van Haarlem bekend zijn want hij was toen als een soort curator aangesteld van Mgr. Dr. G.J.M. Gijsen. Ook in het bisdom 's Hertogenbosch is er een zaak geweest met de toenmalige spiritueel van het seminarie; Mgr. Drs. A.L.M. Hurkmans was toen pas als bisschop gewijd.

We lezen de laatste dagen steeds meer berichten over seksuele misstanden in verschillende Europese landen. Denk aan Ierland, Zwitserland Oostenrijk, Duitsland en Noorwegen. Wat dit laatste land betreft gaat het om een vorig jaar afgetreden bisschop, hij zou als priester een minderjarige seksueel hebben misbruikt. Maar er komen ook berichten van andere landen o.a. Canada, een oud-bisschop wordt beschuldigd van seksueel misbruik en het hebben van naaktfoto's van kinderen op zijn laptop. Zoals nu blijkt zijn er door pausen meerdere bisschoppen benoemd die eigenlijk niet benoemd hadden mogen worden. Hoe kan zo'n bisschop toezien op het morele gehalte van zijn priesters en religieuzen?

Ook de huidige paus heeft in het verleden als aartsbisschop van München fouten gemaakt. Het betreft een priester uit het bisdom Essen die voor een behandeling naar München was gestuurd. De opmerking dat kardinaal Ratzinger niet persoonlijk op de hoogte was van de herbenoeming van deze priester in het pastoraat van zijn bisdom mag geen excuus zijn, de bisschop draagt alle verantwoordelijkheid. Een volgend geval speelde toen kardinaal Ratzinger prefect was van de Congregatie voor de Geloofsleer. Een Amerikaanse bisschop had een zaak aangediend betreffende de priester Murphy. Het ging om meer dan 200 gevallen van seksueel misbruik van dove kinderen. Men heeft deze zaak onder de apostolische hoed gehouden. Dat heeft kunnen gebeuren omdat kardinaal Ratzinger een document heeft geschreven in 2001, waarin een geheimhoudingsclausule is opgenomen. En recentelijk het bericht dat kardinaal Ratzinger zoals uit correspondentie blijkt uit 1985, een Californische priester die kinderen misbruikte geweigerd heeft om hem uit het ambt te ontzetten. Het blijkt dat kardinaal Ratzinger bezorgd was over het effect dat ontzetting van de priester kon hebben op 'het heil van de universele kerk'. Dus alleen denkend aan de kerk maar geen enkele zorg voor de slachtoffers. Nu de paus geconfronteerd wordt met deze zaken zwijgt hij

in alle toonaarden. Menige kardinaal neemt het nu voor de paus op, door te zeggen dat mensen van buitenaf bezig zijn de paus en de r.k. kerk aan te vallen. Maar als de huidige paus zijn verantwoordelijkheid had genomen wat betreft zijn vorige functies was hij eerlijk geweest en hadden deze zaken niet zoveel schade aangebracht aan de r.k. kerk. Nu maakt men zich als leiders van de r.k. kerk belachelijk ten opzichte van heel de wereld en doet deze kerk afbreuk aan het katholicisme. Want katholiek zijn gaat verder dan alleen de r.k. kerk. We mogen gerust stellen dat de leiding van de r.k. kerk door haar optreden funest is voor het levende geloof van de onafhankelijke katholieke kerken die niet zijn verbonden met Rome

Wij als onafhankelijke katholieke kerk vinden dat wat nu in de r.k. kerk is gebeurd, een uitvloeisel is van de ingeslagen weg die de r.k. kerk is gegaan na het jaar 1000, wat uitgemond is in de onfeilbaarheid van de paus. Zie voor een uitgebreidere zienswijze op de volgende link: www.okg-heilige-ambrosius.nl/spiritualiteit: link op deze pagina naar visie op het ambt van bisschop van Rome.

Lemmer, 10 april 2010

Wim van den Hoek, pastor

Onafhankelijke katholieke Geloofsgemeenschap
van de heilige Ambrosius.